

19 juni 2024

De lucht boven Manchester Airport is grijs als er een privéjet uit het wolkendek opdoemt. Het is 08.30 uur op een doodnormale woensdag in juni. Een man in een geel hesje legt heel zorgvuldig een matje neer op de plek waar de vliegtuigdeur straks in een trap verandert. De nieuwe hoofdcoach van Liverpool verlaat het toestel met een grote lach op zijn gezicht. Zijn jasje is beige, zijn polo zwart, zijn hoofd Ibizabruin. Hij is net terug van vakantie. Het zand zit nog tussen zijn tenen. Arne Slot groet iedereen die hij het op het vliegveld tegenkomt. Van de piloten tot de schoonmakers, van de stewardessen tot de dakloze man die maar één schoen draagt. Ik zie meteen dat het goed is. Hij mag dan wel het nieuwe boegbeeld van een van de grootste voetbalclubs ter wereld zijn, hij blijft gewoon, nuchter en beleefd.

Een groot deel van mijn in Liverpool woonachtige familie weet het nog niet zo zeker. Ze leven voor de club en hebben een hekel aan verandering. Slot is een verandering. Ze kennen hem niet goed, ze dompe-len zichzelf onder in een vorm van twijfel die alleen

maar uit desinteresse kan ontstaan. Het is misschien ook een loyaliteitsdingetje. Mijn familie houdt van Jürgen Klopp. De Duitser die in het Schwarzwaldgebied opgroeide, heeft de club van de goot naar het erepodium gebracht.

Ik hou ook van hem, maar mijn hart heeft genoeg kamers voor iedereen. Ik was op Klopp en nu ben ik op Slot. En ik ben nog steeds op Klopp. Dat kan gewoon. Ik ben een volwassen man die van twee mannen kan houden.

Mijn neef, die in het zuiden van Liverpool woont, kan dit niet. Hij heeft het gevoel dat zijn liefde voor Klopp aan waarde verliest als hij nu al van iemand anders gaat houden. Hij ziet Slot als een soort gedwongen rebound. Als iemand die je meeneemt uit de kroeg, maar nooit aan je ouders gaat voorstellen.

In 1974 stopte de grote Bill Shankly als trainer van Liverpool. Shankly was net als Klopp een charismatische, talismanachtige wervelwind van vlees, botten en bloed. De hoop verspreidde zich als een besmettelijke aandoening door de straten van de havenstad. Hij veranderde de club stap voor stap en steen voor steen.

Shankly was de vader van de club. De ziel van de club. Hij bracht Liverpool naar de top, maar meer nog gaf hij de club een socialistisch hart. Niemand zou hem kunnen opvolgen, volgens velen. Want wie zou een halfgod kunnen opvolgen, nee, wie zou een halfgod willen opvolgen?

En toen was daar Bob Paisley. Een lieve, ietwat verlegen man. Een opa uit een kinderboek. Hij was al jaren de assistent van Shankly en had in het begin weinig zin om de grote baas te worden. Hij had zelfs een paar keer geprobeerd Shankly om te praten om bij de club te blijven, maar dit lukte niet. De druk moet enorm zijn geweest. Shankly was de verlosser.

Paisleys eerste functie binnen de technische staf

was die van fysiotherapeut. Hij had helemaal geen diploma, maar hij zei dat hij alleen maar naar een speler hoefde te kijken om te weten waar de pijn zat. Hij twijfelde of hij hoofdtrainer wilde worden. 'Als ik net zoveel prijzen als mijn voorganger wil winnen, moet ik 99 jaar oud worden,' grapte hij.

In de negen jaren die volgden won de man die in een mijnwerkersdorpje werd geboren twintig prijzen. De opvolger bleek nog onnavolgbaarder dan zijn voorganger te zijn. Shankly bouwde de boomhut, Paisley maakte er een luchtkasteel van. In 1983 stopte hij zelf als trainer. Op de laatste dag stond hij voor het stadion. Hij had zichzelf verrast. Paisley keek naar de mensen en zag dat niemand meer pijn had.

Klopp is Shankly en Slot zou Paisley kunnen worden.

Arne Slot stapt uit het grijze taxibusje, loopt het trainingscomplex van de club binnen en gaat vrolijk door met het geven van handen. Hij geeft zoveel handen dat zijn vingers op lijken te raken. Hij loopt een ruimte binnen waar twee mannen bezig zijn met de tenues en de trainingspakken. Iedereen die hem ziet, noemt hem *boss*. Dit heeft ongetwijfeld met respect, maar ook zeker met de naam van de nieuwe trainer te maken. Arne Slot is lastig uit te spreken voor de mensen in Liverpool. De *Arnies*, *Arns* en *Arnos* vliegen door de lucht. Ik hoorde zelfs een *Angry Sloth*. Boze luiaard. Best grappig, aangezien Slot altijd over zichzelf zegt dat hij in zijn tijd als voetballer niet de snelste was.

‘Denk je dat ik een M of een L ben?’ vraagt hij aan de man die in de *kitt room* werkt. Niet veel later loopt hij in een perfect passend trainingspak door het gebouw, als een kind dat voor het eerst zijn nieuwe slaapkamer ziet. Groter dan zijn oude kamer. Hij kan niet wachten tot het weekend is en hij de hele dag met zijn speelgoed kan spelen.

Zijn eerste interview als Liverpool-coach. Slot stoort zich niet aan al de voorspelbare vragen over zijn voorganger. Je ziet hem nadenken voordat hij iets zegt. Zijn Engels is beter dan mijn Nedersaksisch. Hij is rustig. Af en toe vind ik hem zelfs iets te kalm overkomen. Alsof hij nog niet begrijpt hoe groot de club is waar hij nu de scepter zwaait.

Dit is Liverpool.

Dit is het populairste meisje van de klas.

Maar misschien voelt het nog niet zo omdat niet alle sterren op de club zijn. Alle grote spelers zijn nog toernooien aan het spelen met hun nationale elftallen. De jongens met wie hij momenteel op het veld staat, zijn jeugd- en reservespelers. Maar hoe is hij over een paar weken als hij met Trent, Virgil en Salah het trainingsveld betreedt? Als je de wapens ziet waarmee je een oorlog kunt winnen, brengt dit ongetwijfeld druk met zich mee.

Hoe gaat hij een sterrenstelsel van al deze losse planeten bouwen? En wat als hij straks twee keer op rij verliest en de kranten een krater in zijn zelfver-

trouwen schrijven? Is hij dan nog steeds zo kalm?

‘Ik weet het echt niet, hoor,’ zegt mijn neef aan de telefoon.

‘Geef hem gewoon een kans. Heb vertrouwen in de club. Wij zijn Liverpool, wij zijn anders. Dit is geen club, maar een familie. De keuze voor Slot is misschien geen romantische, maar wel de logische.’

‘Hoe weet jij dat? Ken jij hem goed?’ vraagt hij geïrriteerd.

‘Niet echt. Helemaal niet eigenlijk. Ik heb hem weleens een goal voor Sparta zien maken.’

‘Ga hem leren kennen dan! Niet alleen voor jezelf, maar ook voor ons. Wie is deze man? Liverpool is onze allergrootste liefde, toch? Nou, wie is die man die elke ochtend naast haar wakker mag worden?’